

SİHİR

“Ve onlar Süleyman -Aleyhisselâm- mülkü aleyhine şeytanların uydurdukları şeylerin ardına düştüler. Halbuki Süleyman, aslâ küfretmedi, fakat o şeytanlar kâfir oldular. Onlar insanlara sihir ve Babildeki iki meleke, Hârut ile Marut'a indirilmiş olan şeyleri öğretiyorlardı. Bu iki melek ise: "Bîz ancak bir fitneyiz, sakın kâfir olma" demedikçe bir kimseye sihir adına bir şey öğretmezlerdi. İşte bir takım kimseler bu iki melekten koca ile karının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat bunlar Allah Teâlânın izni olmadıkça bu sihir ile bir kimseye bir zarar verebilir değildiler onlar kendilerine zarar verip fayda vermeyen şeyleri öğreniyorlardı. Yemin olsun ki onlar, o sihri satın alan kimse için ahirette hiç bir nasip olmayacağını muhakkak bilmişlerdir. Ne kötü bir şey, karşılığında nefislerini satmış oldular. Eğer bilecek olsalardı.”[1]

Özel bir bilgiye sahip olan bu iki melek Harut-Marut, eski medeniyet merkezi olan Babil Babil şehri halkına kendilerinin ilhama mazhar olupta yaratılışın gizli sırlarını ve harika acib şeyleri bilip, bunları öğretirken kötüye kullanılmasının küfür olacağını bilmiş ve bildirmiş, sonunun husran olabileceğini de hatırlatmışlardır. Her menfaatlı şey gibi bununda zararda kullanılması muhtemel ve melhuzdur. Nitekim günümüzde de bir çok teknolojik ve bilgilerin kötü yönde kullanılmaya müsaid olması gibi...

Sihrin kesinlikle tesiri vardır.

Sihir, dinen yasaklanmıştır. Hz. Süleyman sihri inkâr edip, onunla amel etmedi.[2]

Sihir; izale ve bir şeyin yönünü çevirmek anlamındadır.

Rasulullah büyük günahlardan saymıştır. Cezasını ise kılıçla vurmak olarak söylemiştir.[3]

Sihir; kulak hırsızlığı yapan cinlerin sanatkârlığı ve ustalığıdır.

Sihir sebebi gizli olan ince bir şeydir. Hayali hakikat göstermektir. Âyette: “İnsanların gözlerini sihirlediler.”[4], “Sihirleri sayesinde ipleri ve sopaları onun hayalini büyüledi, çünkü onlar gerçekte yürüyor gibiydiler.”[5]

Fir'avunun dünyaca meşhur 40 sihirbazı –rivayete göre- içine civa konulan hortum gibi bir şeyin çöldeki sıcaklığında etkisiyle erimesi ve birazda sihrin tesiriyle yılan görünmesinde; hem gözlerin bağlanması hemde aletlerin özelliğinin etkisi söz konusudur.

Ancak sihirbazlar sihrin her çeşidi bildiklerinden dolayı Hz Musanın yaptığı işin sihirbazlıkla ilgisi olmadığını bildiklerinden dolayı secdeye kapanmış ve iman etmişlerdir. Abdullah bin Abbasdan naklen bazıları o sihirbazlar için; Günün başında sihirbaz idiler, sonunda şehid oldular.” demiştir.

Aynı durum peygamberimiz zamanında da olmuştur. Peygamberimize sihir isnad

Sihir

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:13 -

---

edilirken,sihrin,falcılığın her çeşidini bilen Utbe bin Rebiâ;Bunun kesinlikle sihir olmadığını ifade etmiştir.[6]

Ve yine peygamberimiz ayı ikiye yardığında[7] Ebu Cehil;Bu sihirdir.Uzaklarda yaşayanlara haber gönderin gören olmuşmu,bakalım?-demiştir.Ve görüldüğü haberi geldiğinde ise;Muhammedin sihri göğe ulaştı,demeye başladılar.Oysa inanlık tarihinde buna benzer sihrin vukuu mümkün olmamıştır.

“Yalnız Êh→W«B²K-8ö°h²E→,ö!x-7x-T«<ö«:ö âyetinin beyan ettiği gibi, tarihçe menkul olan şudur ki: O hâdiseyi gören küffar, "sihirdir" demişler ve "Bize sihir gösterdi. Eğer sair taraflardaki kervan ve kafiler görmüşlerse hakikattir. Yoksa bize sihir etmiş." demişler. Sonra sabahleyin Yemen ve başka taraflardan gelen kafiler ihbar ettiler ki: "Böyle bir hâdiseyi gördük." Sonra küffar, Fahr-i Âlem (A.S.M.) hakkında (hâşâ) "Yetim-i Ebu Talib'in sihri semaya da tesir etti" dediler.”[8]

Süleyman peygamber zamanında bu kullanılmış,Süleyman peygamberin bir müddet tahtı ve gücü elinden gittikten sonra tekrar Allahın izniyle eski gücüne kavuşmuş ve sihir kitaplarını bir mahzende saklamıştır.Ancak vefatından sonra bunu yerinden çıkaran insan suretli bir şeytan Süleyman peygamberin başarısının sırrının sihir olduğunu bu kitapları göstererek iftiralar yaymaya başlamıştı.Ve böylece sihrin yayılmasına sebep olunmuş oldu.

İsrailoğulları zamanında da Mısırdaki sihir yaygın idi.

“Zaman-ı Musa Aleyhisselâm'da sihir ve zaman-ı İsa Aleyhisselâm'da tıb revaçta idi. Mu'cizelerinin mühimmi o cinsten geldi.”[9]

“Evet Nemrudları, Firavunları yetiştiren ve dayelik edip emziren, eski Mısır ve Babil'in ya sihir derecesine çıkmış veyahut hususî olduğu için etrafında sihir telakki edilen eski felsefeleri olduğu gibi; âliheleri eski Yunan kafasında yerleştiren ve esnamı tevlid eden felsefe-i tabiiye bataklığıdır. Evet tabiatın perdesi ile Allah'ın nurunu görmeyen insan, herşeye bir uluhiyet verip kendi başına musallat eder. “[10](S.539)

İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Meşrik cihetinden iki adam geldi ve bir hitabede bulundular. Onların beyanlarındaki güzellik herkesin hoşuna gitti. Bunun üzerine Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Beyanda mutlaka bir sihir var!" buyurdular." [11]

Bir söz güzel yönde kullanılırsa güzel olurken,su-i istimal edildiğinde hayaller hakikat gösterilmekte,şarlatanlık yapılmaktadır.

Fahreddin-i Razi sihrin 8 çeşit olduğunu belirtmiştir.En tehlikesinin ruh ilmi diye isimlendirdiği Manyetizma,Hipnotizma,Fakirizm gibilerin olduğunu belirtir.[12]

Mu'tezile ve bazı filozoflar cinlerin varlığını inkâr ettiklerinden dolayı,yaptıklarınada inanmamaktadırlar.

Sihir

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:13 -

Âişe radiya'llâhu anhâ'dan rivâyete göre demiştir ki: bir kere Nebî salla'llâhu aleyhi ve sellem'e sihir yapılmıştı. Hattâ (şahs-ı Nebevî) bâzı işi işlemediği halde yaptım sanırdı. Nihâyet günün birinde tekrar tekrar duâ etti. Sonra bana:

- Ey Âişe, bilir misin? Allah, bana kendisinde şifam olan şeyi bildirdi ki: bana iki kişi geldi (Cibrîl ve Mîkâil). Bunlardan biri baş ucumda, öbürüsü de ayak ucumda oturdu. Ve biri öbürüsüne: bu zâtın hastalığı nedir? diye sordu. O da: sihirlenmiştir, diye cevap verdi. Kim sihir yapmıştır? diye suâlîne de öbir Melek: Lebîd İbn-i A'sam! diye cevap verdi. Sonra bu sihir ne ile yapılmıştır? diye sordu. O da: Bir tarak, saç ve sakal tarantısı, erkek hurmanın kurumuş çiçek kapçığı ile, diye cevap verdi. Nerede yapılmıştır? Suâlîne de: Zervan kuyusunda diye cevap verdi. Sonra Nebî salla'llâhu aleyhi ve sellem (bâzı Ashâb ile berâber) çıkıp bu kuyuya gitti. Sonra dönüp geldi. Geldiğinde bana:

- Ey Âişe! Kuyunun etrâfındaki hurma ağacının uçları şeytan başları gibidir? buyurdu. Bunun üzerine ben:

- Yâ Resûla'llâh! Siz o sihri çıkar (ıp çöz) dünüz mü? diye sordum. Resûlullâh:

- Hayır çıkarmadım. Çünkü Allah bana şifâ verdi. Bir de o sihri çıkarıp çözmekle halk arasında sihir şerrinin şuyûundan endîşe ettim. Sonra kuyunun kapatılmasını emrettim, buyurdu.

[13] "Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- muzır bir sahir olan Lebid-i Yahudi; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı rencide etmek için acib ve müessir bir sihir yapmış. Bir tarağa saçları sarmış, üstünde sihir yapmış, bir kuyuya atmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Ali'ye ve sahabelere ferman etmiş: "Gidiniz, filan kuyuda bu çeşit sihir âletlerini bulup getiriniz!" Gitmişler, aynen öyle bulup getirmişler. Her bir ipi açıldıkça, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dahi rahatsızlığından hiffet buluyordu." [14]

Hadislerde ise;- Esmâ Bintu Ebî Bekr (radiyallahu anhümâ) anlatıyor. "Mekke'de Abdullah İbnu Zübeyr (radiyallahu anh)'e hâmile kalmıştım. Doğum yaklaşmıştı ki, Mekke'yi terkettim ve Medine'ye geldim, Kuba'ya indim. Abdullah'ı orada dünyaya getirdim. Doğunca, bebeği alıp Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a götürdüm, kucağına bıraktım. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir hurma istedi, ağzında çiğneyerek ezdikten sonra, tükürüğünden çocuğun ağzına bıraktı. Abdullah'ın midesine ilk inen şey Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın mübarek tükürükleri idi. Sonra (yumuşattığı o) hurma ile çocuğun damağını oğdu, hakkında bereketle dua etti ve Abdullah ismini verdi. Müslüman aileden ilk doğan çocuk bu idi. (Medine'de bütün Müslümanlar) onun doğumuna çok sevindiler. Çünkü "Yahudiler size sihir yaptılar, asla doğum yapamayacaksınız" diye bir şayia çıkarılmıştı." [15]

- Ebu Ümâme (radiyallahu anh) buyurdu ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'i işittim, diyordu ki: "Kur'ân-ı Kerîm'i okuyun. Zira Kur'ân, kendini okuyanlara kıyamet günü şefaathî olarak gelecektir. Zehrâveyn'i yani Bakara ve Âl-i İmrân surelerini okuyun! Çünkü onlar kıyamet günü, iki bulut veya iki gölge veya saf tutmuş iki grup kuş gibi gelecek, okuyucularını müdâfaa edeceklerdir. Bakara suresini okuyun! Zira onu okumak berekettir. Terki ise pişmanlıktır. Onu

tahsil etmeye sihirbazlar muktedir olamazlar." [16] Bir rivayette şu ziyade mevcuttur: Bir rekatta, secdeden önce, bir kul onu okur, sonra da Allah'tan birşey isterse Allah istediğini mutlaka verir."

- Saffân İbnu Assâl (radiyallahu anh) anlatıyor: "İki Yahudi konuşuyorlardı, biri arkadaşına: "Gel seninle şu Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e gidelim ve birşeyler soralım" dedi. Arkadaşı: "Ona peygamber deme" diye müdahale edip ekledi: "Şayet o, kendisinden "peygamber" diye bahsettiğini duyacak olursa sevincinden gözleri dört olur." Beraberce gidip Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a imtihan niyetiyle dokuz açık ayetten soru sordular. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) onlara "Allah'a hiç bir şeyi ortak kılmayın, hırsızlık yapmayın, zina fazihasını işlemeyin. Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın, mâsum kişiyi öldürtmek içinsultana gammazlamayın, sihir yapmayın, fâiz yemeyin, günahsız kadına zinâ iftirası atmayın, savaş sırasında cepheyi koyup kaçmayın, ey Yahudiler, bilhassa sizin için söylüyorum, cumartesi günü yasağını ihlâl etmeyin" dedi. Saffân der ki: "Bu cevap üzerine Yahudiler, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın el ve ayaklarını öptüler ve: "Şehâdet ederiz ki, sen peygambersin" dediler. Saffan diyor ki: Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) onlara: "Öyleyse niye bana uymuyorsunuz?" diye sordu. Onlar: "Davud (aleyhisselam), neslinden peygamber kesilmesin diye dua etti. Biz, sana uyduğumuz takdirde Yahudilerin bizi öldürmesinden korkuyoruz" cevabını verdiler." [17]

- Hz. Ebü Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdu ki: "Allahu Teâla Hazretleri semâda bir işin yapılmasına hükmetti mi, Rabb-i Teâla'nın sözüne ihtiramla, melâike (aleyhimüsselam) korku ile kanatlarını birbirine vururlar. Rabb Teâla'nın işitilen sözü düz bir kaya üzerinde (hareket eden) zincirin sesi gibidir. Meleklerin kalplerinden korku açılınca (Cebrail ve Mikail gibi mukarreb meleklerle): " Rabbiniz ne buyurdu?" diye sorarlar. Onlar da: " Allah Teâlâ hazretleri hakkı söylemiştir. Zaten O, yüce ve uludur" derler. O'nun sözünü, kulak kabartan (şeytanlar gizlice) işitir. Kulak hırsızları şeytanlar (yerden göğe kadar) birbirlerinin üstünde (zincirleme) dizilmiş ve kulak hırsızlığına hazırlanmış bulunur. - Süfyan (İbnu Uyeyne) eliyle tarif etti: Parmaklarını önce (üst üste) dizdi, sonra açtı-(En üstteki, ilâhî kelamı işitir ve alttakine verir, o da kendi altındakine verir. Böylece gele gele sihirbaz ve kahinlerin diline kadar ulaşır. Bazan kelimeyi aşağıdakine vermeden önce bir şahap, şeytana ulaşır. Bazan şahap kendisine isabet etmezden önce kelimeyi aşağısındakine vermiş olur. (Sihirbaz ve kâhinler kendilerine bu şekilde ulaşan hırsızlama habere) yüz kadar da kendileri ilave ederek yalanlar düzerler. Emr-i İlâhî yeryüzünde tahakkuk edince halk kendi arasında: "Bu işin olacağı bize daha önce falan falan günlerde haber verilmemiş miydi?" derler. Böylece, semada (kulak hırsızlığı yoluyla) işitilmiş olan haber böylece tasdik edilir." [18]

- Hz. Ebü Hüreyre (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kim (sihir maksadıyla) bir düğüm vurur sonra da onu üflerse sihir yapmış olur. Kim sihir yaparsa şirke düşer. Kim birşey asarsa, o astığı şeye havale edilir." [19]

- Sa'd İbnu Ebi Vakkas radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim her sabah acve hurmasından yedi tane yerse o gün geceye kadar ona ne zehir ne de sihir zarar verir." [20]

- Katan İbnu Kubeysa babası radiyallahu anh'tan naklen anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu

vesselâm'ın şöyle söylediğini işittim: "İyafe, tıyere, tark sihirdendir." [21]

- Hz. Ebu Zerr radiyallahu anh: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ile karşılaşmazdan önce üç yıl ibadet ettim" demişti. Kendisine: "(Bu ibadeti) kimin için yaptın?" diye sordular. "Allah için!" cevabını verdi. Tekrar: "Pekiye nereye yönelerek yaptın?" denildi. "Rabbim beni nereye yöneltmiş idiyse oraya!" dedi ve açıklamaya devam etti: "Akşam vakti namaza başlıyor, gecenin sonuna kadar devam ediyordum. O zaman kendimi bir örtü gibi atıyor, güneş tepeme yükselinceye kadar öyle kalıyordum. (Bir gün kardeşim) Üneys bana: "benim Mekke'de görülecek bir işim var. Sen bana baş-göz ol (eksikliğimi duyurma) dedi ve Mekke'ye gitti. Oraya varınca bana dönmekte gecikti. Nihayet geldi. "Ne yaptın?" dedim. "Mekke'de bir adama rastladım, senin (gibi farklı bir) din üzerine yaşıyor. Ancak O, kendisini Allah Teâla'nın gönderdiğini zannediyor" dedi. "Halk ne diyor?" diye sordum. "Halk mı? Halk O'na şair diyor, kâhin diyor, sâhir (sihirbaz) diyor!" dedi. Esasen Üneys şairlerden biriydi. Tekrar sordum: "Pekala sen ne diyorsun?" "ben dedi, kâhinlerin sözünü işittim, bilirim. Onunki kâhin sözü değil. onun söylediklerini şiir çeşitlerine tatbik ettim. Hiçbirine uygun gelmiyor. Benden sonra kimse O'na şiir diyemez. Vallahi O doğru sözlüdür, kâhinler ise hep yalancılardır!" dedi. Bu açıklama üzerine ben ona: "Öyleyse benim işlerime de sen baş-göz ol, bir de ben gidip göreyim! dedim." Ebu Zerr, gerisini şöyle anlatır: "Mekke'ye geldim. Halktan zayıf bir adam buldum. Ona: "Şu Sâbii (sapık) dediğiniz adam nerede?" diye sormuştum. Adam, beni göstererek: "Burada bir sabii var! Burada bir sabii var!" diye bağırmağa başladı. Derken vadi halkı kesek ve kemiklerle üzerime hücum etti. Bayılarak yığılmış kalmışım. Kendime gelip kalktığı zaman kırmızı bir dikili taş gibiydim. Zemzem'e kadar gittim. Kanlarımı yıkadım, suyundan biraz içtim. Böylece otuz gün, gece ile gündüz arası kaldım. Bu esnada zemzem suyundan başka hiçbir taam almadım. Buna rağmen şişmanladım ve karnımın kıvrımları arttı. Ciğerimde açlık hissi duymadım. Mekkeliler, ay ışığı olan bir gecede uyurken Beytullah'ı tavaf eden yoktu. Onlardan sadece iki kadın, İsaf ve Naile (adındaki putlarına) dua ediyordu. Tavafları sırasında bana kadar geldiler. (Dayanamayıp): "Onları birbirlerine nikahlayıverin bari!" dedim. Onlar dualarından vazgeçmeyip, tavaflarını yaparken yanıma kadar geldiler. Bu sefer: "Onlar(a niye tapıyorsunuz)? Odundan farkları ne?" dedim. Kadınlar: "(İmdat!) burada bir adam yok mu?" diye velvele kopararak gittiler. Tam o sırada kadınları Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ve Ebu Bekr radiyallahu anh tepeden inerlerken karşılayıp: "(Niye bağırıyorsunuz) başınıza ne geldi?" derler. Kadınlar (onları daha tanımadan) "Kâ'be ile örtüsü arasında bir sâbii (sapık) var!" derler. Onlar sorarlar: "Size ne dedi?" " Bize ağzı dolduran (ağza alınmaz) sözler söyledi" derler. Derken Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm geldi, Haceru'l-Esved'e istilamda bulundu, arkadaşıyla birlikte Beytullah'ı tavaf etti. Sonra namaz kıldı. Namazını bitirince, -Ebu Zerr der ki: "Aleyhissalatu vesselâm'ı İslam selamı ile ilk selamlayan ben oldum.- "Esselâmu aleyke ya Resûlullah. (Ey Allah'ın Resûlü! Selam üzerine olsun)!" dedim. Bana: "Ve aleyke ve Rahmetullah. (Selam senin üzerine olsun, Allah'ın rahmeti de)!" diye mukabele etti. Sonra: "Sen kimlersensin?" diye sordu. "Gıfâr'danım!" dedim. Bunun üzerine eliyle eğilerek parmaklarımı alınına koydu. İçimden: "Galiba kendimi Gıfâr'a nisbet etmemden hoşlanmadı" dedim. Elinden tutmak üzere ilerledim. Fakat arkadaşı bana mani oldu. Onu benden iyi biliyordu. Sonra başını kaldırıp sordu: "Buraya ne zaman geldin? "Otuz gündür burdayım!" dedim. "Sana kim yiyecek verdi?" dedi. "Zemzem suyundan başka bir yiyeceğim olmadı. Şişmanladım bile. Öyle ki karnımın kıvrımları arttı. Ciğerimde açlık hissi de duymadım!" dedim. "Zemzem suyu mübarektir. O hakikaten besleyici bir gıdadır!" buyurdu. Hz. Ebu Bekr radiyallahu anh: "Ey Allah'ın Resûlü! Bana müsaade et, bu geceki yiyeceğini

ben ikram edeyim!" dedi. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm ve Ebu Bekr radiyallahu anh gittiler, onlarla ben de gittim. Ebu Bekr bir kapı açtı. Taif kuru üzümünden benim için avuç avuç çıkarmaya başladı. bu, Mekke'de yediğim ilk yemektir. Orada kaldığım kadar kaldım. Sonra Resûlullah'a geldim. Bana dedi ki: "ben hurmalıklı bir yere sevkedileceğim. Burasının Yesrib olduğu kanaatindeyim. Sen kavmine benden mesaj götür. Umarım, sayende Allah onları hayırla menfaatlendirecek ve onlar sebebiyle de sana sevap verecek." Bundan sonra ben kardeşim Üneys'e geldim. Bana: "Ne yaptın?" diye sordu. Ben: "Müslüman oldum ve (Muhammed'in hak bir peygamber olduğunu) tasdik ettim" dedim. "Ben senin dinine karşı değilim. ben de müslüman oldum ve tasdik ettim" dedi. Sonra kalkıp annemize geldik. (Durumu anlattık) O da bize: "Ben sizin dininize karşı değilim. ben de müslüman oldum ve tasdik ettim!" dedi. Sonra kalkıp hayvanlarımıza binip kavmimiz Gıfâr'a geldik. (Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın mesafını getirdik. İlk anda) yarısı müslüman oldu. Eymâ İbnu Rahza el-Gıfârî müslüman olanların imamlığını yürütüyordu, bu onların efendisi idi. Diğer (müslüman olmayan) yarı: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm Medine'ye gelince müslüman oluruz!" dediler. Derken Aleyhissalatu vesselam medine'ye geldi. O geri kalan yarı da müslüman oldu. Bir müddet sonra Eslem kabilesi de gelerek: "Ey Allah'ın Resulü! (Gıfarlılar) bizim kardeşlerimizdir. Onların müslüman oldukları şey üzere biz de müslüman oluyoruz!" dediler ve onlar da müslüman oldular. Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm: "Gıfâr'a Allah mağfiretini bol kılsın. Eslem'i de Allah selamete kavuştursun!" diyerek o iki kableden memnuniyetini ifade buyurdular." [22]

- Abdurrahman İbnu Sa'd İbnu Zürâre'nin anlattığına göre, kendisine, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın zevcelerinden Hz. Hafsa radiyallahu anhâ'nın müdebber kıldığı bir câriyesi, kendisine sihir yaptığı için, sihri sebebiyle öldürmüştür." [23]

- Hz. Süheyb radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Sizden öncekiler arasında bir kral vardı. Onun bir de sihirbazı vardı. Sihirbaz yaşlanınca Kral'a: "Ben artık yaşlandım. Bana bir oğlan çocuğu gönder de sihir yapmayı öğreteyim!" dedi. Kral da öğretmesi için ona bir oğlan gönderdi. Oğlanın geçtiği yolda bir râhip yaşıyordu. (Bir gün giderken) rahibe uğrayıp onu dinledi, konuşması hoşuna gitti. Artık sihirbaza gittikçe, râhibe uğruyor, yanında (bir müddet) oturup onu dinliyordu. (Bir gün) delikanlıyo sihirbaz, yanına gelince dövdü. Oğlan da durumu râhibe şikayet etti. Rahip ona: "Eğer sihirbazdan (dövecek diye) korkarsan: "Ailem beni oyaladı!" de; aileden korkacak olursan, "beni sihirbaz oyaladı" de!" diye tenbihte bulundu. O bu halde (devam eder) iken, insanlara mani olmuş bulunan büyük bir canavara rastladı. (Kendi kendine:) "Bugün bileceğim; sihirbaz mı efdal, rahip mi efdal!" diye mırıldandı. Bir taş aldı ve: "Allahım! Eğer râhibin işi, sana sihirbazın işinden daha sevimli ise, şu hayvanı öldür de insanlar geçsinler!" deyip, taşı fırlattı ve hayvanı öldürdü. İnsanlar yollarına devam ettiler. Delikanlı râhibe gelip durumu anlattı. Rahib ona: "Evet! Bugün sen benden efdalsin (üstünsün)! Görüyorum ki, yüce bir mertbedesin. Sen imtihan geçireceksin. İmtihana maruz kalınca sakın benden haber verme!" dedi. Oğlan anadan doğma körleri ve alaca hastalığına yakalananları tedavi eder, insanları başkaca hastalıklardan da kurtarırdı. Onu kralın gözlyeri kör olan arkadaşı işitti. Birçok hediyeler alarak yanına geldi ve: "Eğer beni tedavi edersen, şunların hepsi senindir" dedi. O da: "Ben kimseyi tedavi etmem, tedavi eden Allah'tır. Eğer Allah'a iman edersen, sana şifa vermesi için dua edeceğim. O da şifa verecek!" dedi. Adam derhal iman etti, Allah da ona şifa verdi. Adam bundan sonra kralın yanına geldi. Eskiden olduğu gibi yine yanına oturdu. Kral: "Gözünü sana kim iade etti?" diye sordu. "Rabbim!" dedi. Kral: "Senin benden başka bir Rabbin mi var?" dedi. Adam:

"Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır!" cevabını verdi. Kral onu yakalatıp işkence ettirdi. O kadar ki, (gözünü tedavi eden ve Allah'a iman etmesini sağlayan) oğlanın yerini de gösterdi. Oğlan da oraya getirildi. Kral ona: "Ey oğul! Senin sihrin körlerin gözünü açacak, alaca hastalığını tedavi edecek bir dereceye ulaşmış, neler neler yapıyormuşsun!" dedi. Oğlan: "Ben kimseyi tedavi etmiyorum, şifayı veren Allah'tır!" dedi. Kral onu da tevkif ettirip işkence etmeye başladı. O kadar ki, o da râhibin yerini haber verdi. Bunun üzerine râhip getirildi. Ona: "Dininden dön!" denildi. O bunda direndi. Hemen bir testere getirildi. Başının ortasına konuldu. Ortadan ikiye bölündü ve iki parçası yere düştü. Sonra oğlan getirildi. Ona da: "Dininden dön!" denildi. O da imtina etti. Kral onu da adamlarından bazılarına teslim etti. "Onu falan dağa götürün, tepesine kadar çıkarın. Zirveye ulaştığınız zaman (tekrar dininden dönmesini talep edin); dönerse ne âla, aksi takdirde dağdan aşağı atın!" dedi. Gittiler onu dağa çıkardılar. Oğlan: "Allahım, bunlara karşı, dilediğin şekilde bana kifayet et!" dedi. Bunun üzerine dağ onları salladı ve hepsi de düştüler. Oğlan yürüyerek kralın yanına geldi. Kral: "Arkadaşlarıma ne oldu?" dedi. "Allah, onlara karşı bana kifayet etti" cevabını verdi. Kral onu adamlarından bazılarına teslim etti ve: "Bunu bir gemiye götürün. denizin ortasına kadar gidin. Dininden dönerse ne âla, değilse onu denize atın!" dedi. Söylendiği şekilde adamları onu götürdü. Oğlan orada: "Allahım, dilediğin şekilde bunlara karşı bana kifayet et!" diye dua etti. Derhal gemileri alabora olarak boğuldular. Çocuk yine yürüyerek hükümdara geldi. Kral: "Arkadaşlarıma ne oldu?" diye sordu. Oğlan: "Allah onlara karşı bana kifayet etti" dedi. Sonra Kral'a: "benim emrettiğimi yapmadıkça sen beni öldüremeyeceksin!" dedi. Kral: "O nedir?" diye sordu. Oğlan: "İnsanları geniş bir düzlükte toplarsın, beni bir kütüğe asarsın, sadağımdan bir ok alırsın. Sonra oku, yayın ortasına yerleştir ve: "Oğlanın Rabbinin adıyla" dersin. Sonra oku bana atarsın. İşte eğer bunu yaparsan beni öldürürsün!" dedi. Hükümdar, hemen halkı bir düzlükte topladı. Oğlanı bir kütüğe astı. Sadağından bir ok aldı. Oku yayının ortasına yerleştirdi. Sonra: "Oğlanın Rabbinin adıyla!" dedi ve oku fırlattı. Ok çocuğun şakağına isabet etti. Çocuk elini şakağına okun isabet ettiği yere koydu ve Allah'ın rahmetine kavuşup öldü. Halk: "Oğlanın Rabbine iman ettik!" dediler. Halk bu sözü üç kere tekrar etti. Sonra krala gelindi ve: "Ne emredersiniz? Vallahi korktuğunuz başınıza geldi. Halk oğlanın Rabbine iman etti!" denildi. Kral hemen yolların başlarına hendekler kazılmasını emretti. Derhal hendekler kazıldı. İçlerinde ateşler yakıldı. Kral: "Kim dininden dönmezse onu bunlara atın!" diye emir verdi. Yahut hükümdara "sen at!" diye emir verildi. İstenen derhal yerine getirildi. Bir ara, beraberinde çocuğu olan bir kadın getirildi. Kadın oraya düşmekten çekinmişti, çocuğu: "Anneciğim sabret. zira sen hak üzeresin!" dedi." [24]

Ubeyd İbnu Umeyr babası radiyallahu anh'tan anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bir adam kebâirden sormuştu, şöyle cevap verdiler: "Onlar dokuzdur!" buyurdular ve saydılar: "Şirk, sihir, insan öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaştan kaçmak, namuslu kadınlara iftirada bulunmak, anne ve babaya haksızlık, kıbleniz olan Beytu'l-Haram (da masiyet işlemeyi) sağlığınız veya ölümünüzde helal addetmek." [25]

- İbnu Abbâs radiyallahu anhümâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Kim, Allah'ın zikrettiğinin gayrısı için yıldızlar ilminden bir bab iktibas ederse sihirden bir şu'be iktibas etmiş olur. Münecim kâhindir; kâhinde sihirbazdır, sihirbaz da kâfirdir." Rezin tahrir etmiştir.

- Bir diğer rivayette şöyle gelmiştir: Kim yıldızlarla ilgili bir ilim iktibas etmişse sihirden bir şube

Sihir

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 05:13 -

---

iktibas etmiş demektir. (Yıldız ilmi) arttıkça (sihir ilmi de) artar." [26]

- Safiyye Bintu Ebî Ubeyd, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın zevce-i pâklerinden naklen anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki: "Kim bir arrâfa (kâhine) gelir, birşeyler sorar ve söylediklerine de (inanıp) onu tasdik ederse, kırk gün namazı kabul edilmez." [27]

Sihirden korunmak için hadisde:"Kur'an-dan büyük âyet,âyetel kürsidir.Bunu her kim okursa,Allah o saat bir melek gönderir,ertesı güne kadar iyiliklerini yazar ve günahlarını siler.Bu âyet bir evde okunsunda şeytanlar onu otuz gün bırakmasın olmaz ve kırk gün ona ne sihirbaz kadın,ne sihirbaz erkek girmez.Ey Ali,bunu evladına ve ailene ve komşularına öğret,bundan büyük bir âyet nazil olmadı."

Sihir bozmak için bu alanda çeşitli eserlerde yazılmıştır.[28]

Zaten bunu için inmiş olan Muavvizeteyn yani Felak ve Nas sureleride bu konuda mücerrebdir.[29]

MEHMET ÖZÇELİK

[1] Bakara.102.

[2] Mecmaun minet-Tefasir.Kadı Beyzavi.(Arapça) 1 / 166,Mâide.3,90.

[3] Tirmizi, Hudûd 27, (1460).

[4] A'raf.116.

[5] Taha.66.

[6] Sözlür.378.

[7] Kamer.1.

[8] Sözlür.58,407,M.180,208,90

[9] Sözlür.B.Said Nursi.368,401.

[10] Age.539.

[11] Buhâri, Tıbb 51; Muvatta, Kelam 7, (2, 986); Ebu Dâvud, Edeb 94, (5007); Tirmizi, Birr 81, (2029), Müslim, Cum'a 47, (869); Ebu Dâvud, Salât 231, (1106). Ebü Dâvud, Edeb 95, (5011); Tirmizi, Edeb 63, (2848).

Sihir

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:13 -

---

[12] Bak.Hak Dini Kur'an Dili.1/366,Sözler,407,Mektubat.90,Şualar.582.

[13] Buhârî, Tıbb 47, 49, 50, Cizye 14, Edeb 56; Müslim, Selâm 43, (2189). Nesâî, Tahrîm 20, (7,112-113).

[14] Mektubat.B.Said Nursi.110,495.

[15] Buhârî, Menâkibu'l-Ensâr 45, Akîka 1, Müslim, Âdâb 26, (2146).

[16] Müslim, Müsâfirin, 252, (804).

[17] Tirmizi, İsti'zan 33, (2734), Tefsir, Benû İsrail (3143); Nesâî, Tahrim 18, (7, 111); İbnu Mace, Edeb 16, (3705).

[18] Buhârî, Tefsir, Sebe 1, Hicr 1; Tirmizî, Tefsir, Sebe, (3221).

[19] Nesâî, Tahrim 19, (7,112).

[20] Buhari, Tıbb 52, 56, Et'ime 43; Müslim, Eşribe 154, (2047); Ebu Davud, Tıbb 12, (3875, 3876).

[21] Ebu Davud, Tıbb 23, (3907).

[22] Müslim, Fezailu's-Sahabe 132, (2473): Metin Müslim'in metnidir.

[23] Muvatta, Ukûl 14, (2, 871).

[24] Müslim, Zühd 73, (3005); Tirmizi, Tefsir, Bürûc, (3337).

[25] Ebu Dâvud, Vesâya 10, (2875); Nesâî, Tahrim 3, (7, 89).

[26] Ebu Dâvud, Tıbb 22, (3905).

[27] Müslim, Selâm 125, (2230).

[28]Gizli İlimler.Mustafa İyasoğlu. 1/225,3/255-257,5/50,74,130-131,6/33-34,8/45-46.

[29] Sihir konusuyla ilgili olarak

bak.Âyetler:A'raf.116-132,109,112-113,120,Mü'minun.89,Bakara.102,Taha.71,Mâide.110,En'a m.7,Yunus.70,76-77,Hud.7,Neml.13,Sebe.43,Saffat.15,Zuhruf.30,49,Ahkaf.7,Tur.15,Yunus.2,80-81,Şuara.34-35,37,38,40-41,46,49,63,66,69,79,153,185,Taha.58,73,57,Enbiya.3,Kasas.36,48, Kamer.2,34,Müddessir.24,Sad.4,Ğafir.24,Saf.6,Zariyat.39,52,18,İsra.47,101,Furkan.8,Hicr.15,Âl -i İmran.17.Hak Dini Kur'an Dili CD ve tefsirinde;1/363-389;

2/157-171,3/302,361,363,378,388-389,406,516;4/88-89,93-98,100,110-113,119,123,437,441-444,505,518,556;5/57,426-427,440,469;6/49,100,124,182,186,189,193,300,367,459,518,550-551;7/54,68,227,254,259,264,266-267,271,274,289,328,334,339,344-347;8/16-17,363,390,415,42

Sihir

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:13 -

1-422,515-516;9/268,457;10/45,128,131-141,150,154-155,158-159,162-163,166,168,170-171,174,176..Mürşid.3.CD.